REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1639 AL COMISIEI

din 13 iulie 2018

de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu elementele codului de conduită pe care trebuie să îl elaboreze administratorii indicilor de referință bazați pe date de intrare provenite de la contribuitori

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ([1]), în special articolul 15 alineatul (6) al patrulea paragraf,

întrucât:

(1) Articolul 15 din Regulamentul (UE) 2016/1011 prevede obligația administratorului unui indice de referință care se bazează pe date de intrare de la contribuitori să elaboreze un cod de conduită pentru indicele de referință respectiv care să precizeze în mod clar responsabilitățile contribuitorilor în ceea ce privește contribuția cu date de intrare. În cazul în care administratorul furnizează o familie de indici de referință formată din mai mulți indici de referință care se bazează pe date de intrare de la contribuitori, poate fi elaborat un singur cod de conduită pentru întreaga familie de indici de referință. La articolul 15 alineatul (2) din regulamentul menționat sunt enumerate elementele care trebuie să fie incluse, ca o condiție minimă, în fiecare cod de conduită elaborat în temeiul articolului respectiv. Nu este necesar să se elaboreze un cod de conduită în cazul în care indicele de referință este un indice de referință bazat pe date reglementate, în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul 24 din respectivul regulament.

(2) Pentru a se asigura că indicele de referință este stabilit corect, este esențial ca datele de intrare furnizate de contribuitori să aibă toate caracteristicile prevăzute de metodologie și să fie complete. Prin urmare, codul de conduită ar trebui să descrie caracteristicile respective suficient de detaliat și să precizează informațiile datele de care trebuie să țină seama contribuitorul, datele pe care contribuitorul le poate exclude și modul în care contribuitorul trebuie să transmită administratorului datele de intrare.

(3) Un factor-cheie în asigurarea integrității unui indice de referință care se bazează pe date de intrare de la contribuitori este asigurarea faptului că persoanele numite de un contribuitor să furnizeze date de intrare au competențele, cunoștințele, formarea și experiența corespunzătoare pentru a îndeplini acest rol. Prin urmare, codul de conduită ar trebui să conțină dispoziții care să impună fiecărui contribuitor obligația de a efectua o serie de controale în ceea ce privește persoanele care urmează să devină transmițători, înainte de a-i autoriza să îndeplinească această funcție.

(4) Fiabilitatea unui indice de referință depinde în mare măsură de corectitudinea datelor de intrare. Prin urmare, este esențial ca, pentru orice intrare suspectă contribuitorii să verifice datele înainte și după transmitere și să confirme, totodată, respectarea cerințelor din codul de conduită. Codul de conduită ar trebui, așadar, să conțină dispoziții care să impună contribuitorilor obligația de a efectua verificări ale datelor înainte și după efectuarea contribuției.

(5) Riscul de eroare sau de manipulare este, fără îndoială, mai mare în cazurile în care contribuitorii își pot exercita puterea discreționară atunci când contribuie cu date de intrare. Prin urmare, codul de conduită ar trebui să impună contribuitorilor obligația de a stabili politici care să precizeze când, cum și de către cine poate fi exercitată puterea discreționară.

(6) Codul de conduită ar trebui să conțină dispoziții care să impună contribuitorilor obligația de a ține evidența datelor care au fost luate în considerare pentru fiecare contribuție și a oricărei exercitări a puterii discreționare. Aceste evidențe sunt un instrument esențial pentru a determina dacă un contribuitor a aderat la politicile impuse de codul de conduită menite să asigure furnizarea tuturor datelor de intrare relevante.

([1]) JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

(7) Identificarea și gestionarea corectă a conflictelor de interese la nivelul contribuitorilor este un pas necesar în procesul de asigurare a integrității și a exactității indicelui de referință. Din acest motiv, codul de conduită ar trebui să conțină dispoziții care să impună obligația ca sistemele și controalele instituite de contribuitor să includă un registru al conflictelor de interese în care contribuitorul să înregistreze conflictele de interese identificate și măsurile luate pentru a le gestiona.

(8) În conformitate cu principiul proporționalității, prezentul regulament evită impunerea unei sarcini administrative excesive administratorilor și contribuitorilor în ceea ce privește indicii de referință semnificativi și nesemnificativi, permițându-le administratorilor de indici de referință semnificativi sau nesemnificativi să elaboreze coduri de conduită mai puțin detaliate decât cele necesare pentru indicii de referință critici.

(9) Ar trebui să li se acorde administratorilor suficient timp pentru a elabora coduri de conduită care să respecte cerințele prezentului regulament. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice după două luni de la intrarea sa în vigoare.

(10) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe.

(11) Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit prin articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Descrierea datelor de intrare

Codul de conduită pe care trebuie să îl elaboreze administratorul în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011 (denumit în continuare „codul de conduită”) include o descriere clară a cel puțin următoarelor aspecte privind datele de intrare care trebuie furnizate, precum și cerințe cu privire la aceste aspecte:

(a) tipul sau tipurile de date de intrare care trebuie furnizate;

(b) standardele care trebuie respectate în ceea ce privește calitatea și exactitatea datelor de intrare;

(c) cantitatea minimă a datelor de intrare care trebuie furnizate;

(d) ordinea de prioritate, dacă există, a diferitelor tipuri de date de intrare care trebuie furnizate;

(e) formatul în care trebuie furnizate datele de intrare;

(f) frecvența cu care sunt furnizate datele de intrare;

(g) momentul în care sunt furnizate datele de intrare;

(h) procedurile, dacă există, pe care fiecare contribuitor are obligația de a le institui în vederea ajustării și standardizării datelor de intrare.

Articolul 2

Transmițători

(1) Codul de conduită include dispoziții care asigură faptul că o persoană este autorizată să acționeze ca transmițător de date de intrare în numele unui contribuitor numai dacă contribuitorul este convins că persoana respectivă are competențele, cunoștințele, formarea și experiența necesare pentru îndeplinirea acestui rol.

(2) Codul de conduită descrie procesul de diligență pe care un contribuitor trebuie să îl efectueze pentru a se convinge că o persoană are competențele, cunoștințele, formarea și experiența necesare pentru a transmite date de intrare în numele său. Descrierea acestui proces include obligația efectuării de controale pentru a verifica:

(a) identitatea persoanei;

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(b) calificările persoanei; și

(c) reputația persoanei, precizându-se inclusiv dacă persoanei respective i s-a interzis în trecut să transmită date de intrare pentru un indice de referință din cauza unor abateri profesionale.

(3) Codul de conduită precizează procesul și mijloacele de comunicare pe care un contribuitor trebuie să le folosească pentru a notifica administratorului identitatea oricărei persoane care transmite date de intrare în numele său, astfel încât administratorul să poată verifica dacă transmițătorul de date este autorizat să transmită date în numele contribuitorului.

Articolul 3

Politici prin care se asigură furnizarea tuturor datelor de intrare relevante de către contribuitori

Codul de conduită cuprinde dispoziții care impun obligația contribuitorilor de a institui și de a respecta cel puțin următoarele politici:

(a) o politică în materie de date care include cel puțin:

(i) o descriere a datelor care trebuie luate în considerare la stabilirea datelor de intrare; și

(ii) o descriere a datelor pe care contribuitorul le poate exclude din contribuția cu date de intrare, cu precizarea motivului sau a motivelor pentru care datele respective pot fi excluse;

(b) o politică privind transmiterea datelor către administrator care include cel puțin:

(i) o descriere a procesului care trebuie utilizat pentru transferul securizat de date; și

(ii) planuri de urgență pentru transmiterea datelor de intrare în eventualitatea apariției unor dificultăți de ordin tehnic sau operațional, a absenței temporare a unui transmițător sau a indisponibilității datelor de intrare impuse de metodologie.

Articolul 4

Sisteme și controale

(1) Codul de conduită include dispoziții care asigură faptul că sistemele și controalele menționate la articolul 15 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) 2016/1011 cuprind, printre altele, următoarele elemente:

(a) verificări înainte de contribuție în vederea identificării tuturor datelor de intrare suspecte, inclusiv verificări sub forma revizuirii datelor de către o a doua persoană;

(b) verificări după contribuție în vederea confirmării faptului că s-a realizat contribuția cu date de intrare în conformitate cu cerințele din codul de conduită, precum și în vederea identificării tuturor datelor de intrare suspecte;

(c) monitorizarea transferului datelor de intrare către administrator în conformitate cu politicile aplicabile.

(2) Codul de conduită îi poate permite unui contribuitor să utilizeze un sistem automatizat pentru contribuția cu date de intrare, în care persoanele fizice nu pot să modifice contribuția cu date de intrare, numai în cazul în care codul de conduită condiționează acordarea acestei permisiuni de îndeplinirea următoarelor condiții:

(a) contribuitorul este în măsură să monitorizeze în permanență funcționarea corespunzătoare a sistemului automat; și

(b) contribuitorul verifică sistemul automat după orice actualizare sau modificare a software-ului acestuia, înainte de a furniza noi date de intrare.

În acest caz, nu este necesar să se prevadă în codul de conduită obligația contribuitorului de a institui controalele menționate la alineatul (1).

(3) Codul de conduită stabilește procedurile pe care trebuie să le instituie un contribuitor pentru a remedia orice eroare legată de datele de intrare transmise.

(4) Codul de conduită impune contribuitorului obligația de a revizui în mod regulat și, în orice caz, cel puțin o dată pe an sistemele și controalele pe care le-a instituit în vederea furnizării de date de intrare.

Articolul 5

Politici privind exercitarea puterii discreționare la contribuția cu date de intrare

Atunci când prevede că un contribuitor își poate exercita puterea discreționară atunci când contribuie cu date de intrare, codul de conduită impune obligația contribuitorului de a stabili politici privind exercitarea puterii discreționare care să precizeze cel puțin următoarele:

(a) circumstanțele în care contribuitorul își poate exercita puterea discreționară;

(b) persoanele din cadrul organizației contribuitorului care sunt autorizate să își exercite puterea discreționară;

(c) controalele interne care reglementează exercitarea puterii discreționare a contribuitorului în conformitate cu politicile sale;

(d) persoanele din cadrul organizației contribuitorului care sunt autorizate să efectueze o evaluare *ex post* cu privire la exercitarea puterii discreționare.

Articolul 6

Politici privind păstrarea evidențelor

(1) Codul de conduită cuprinde dispoziții care impun contribuitorilor obligația de a institui politici privind păstrarea evidențelor care să garanteze că toate informațiile relevante necesare se păstrează de către contribuitor pentru a se verifica respectarea codului de conduită, inclusiv evidența a cel puțin următoarelor informații:

(a) politicile și procedurile contribuitorului care reglementează contribuția cu date de intrare și orice modificare semnificativă adusă acestor politici sau proceduri;

(b) registrul conflictelor de interese menționat la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament;

(c) orice măsură disciplinară luată împotriva unui membru al personalului contribuitorului în legătură cu activitățile legate de indicii de referință;

(d) o listă a transmițătorilor și a persoanelor care efectuează controalele în ceea ce privește contribuțiile, inclusiv numele și funcțiile pe care le dețin în cadrul organizației contribuitorului și data la care au fost autorizați să își exercite funcțiile legate de transmiterea de date și, dacă este cazul, data la care au încetat să mai fie autorizați în acest sens;

(e) pentru fiecare contribuție cu date de intrare:

(i) datele de intrare transmise;

(ii) datele luate în considerare pentru stabilirea contribuției cu date de intrare și eventualele date care au fost excluse;

(iii) orice exercitare a puterii discreționare;

(iv) orice verificare a datelor de intrare;

(v) orice comunicare în legătură cu contribuția cu date de intrare dintre transmițător și orice persoană din organizația contribuitorului care efectuează verificări în ceea ce privește contribuțiile.

(2) Codul de conduită impune obligația ca politicile privind păstrarea evidențelor să prevadă ca informațiile se fie păstrate pentru o perioadă de minimum cinci ani sau, în cazul înregistrărilor conversațiilor telefonice sau a comunicațiilor electronice, pentru o perioadă de minimum trei ani și se fie stocate pe un suport care să permită consultarea ulterioară a informațiilor.

(3) Administratorul poate alege să omită cerința de la alineatul (1) litera (e) punctul (iv) în cazul unui contribuitor care contribuie cu date de intrare la un indice de referință semnificativ.

(4) Administratorul poate alege să omită una sau ambele cerințe prevăzute la alineatul (1) litera (e) punctele (iv) și (v) în cazul unui contribuitor care contribuie cu date de intrare la un indice de referință nesemnificativ.

Articolul 7

Raportarea datelor de intrare suspecte

(1) Codul de conduită impune contribuitorului obligația de a institui proceduri interne documentate care să prevadă că personalul său trebuie să raporteze toate datele de intrare suspecte către funcția de verificare a conformității din cadrul contribuitorului, dacă există, și către conducerea superioară a contribuitorului.

(2) Codul de conduită precizează condițiile în care un contribuitor trebuie să raporteze datele de intrare suspecte către administrator și precizează procesul și mijloacele de comunicare pe care contribuitorul trebuie să le folosească pentru a-l contacta pe administrator.

Articolul 8

Conflicte de interese

(1) Codul de conduită impune contribuitorului obligația de a institui sisteme și controale pentru gestionarea conflictelor de interese, care să includă cel puțin următoarele elemente:

(a) instituirea unei politici privind conflictele de interese care prevede:

(i) procesul de identificare și gestionare a conflictelor de interese, inclusiv orice escaladare internă a conflictelor de interese;

(ii) măsurile de prevenire sau de minimizare a riscului de conflicte de interese în procesul de recrutare a transmițătorilor;

(iii) măsurile de prevenire sau de minimizare a riscului de conflicte de interese în politicile de remunerare a personalului contribuitorului;

(iv) măsurile de prevenire sau minimizare a riscului de conflicte de interese care pot decurge din structura de management a contribuitorului;

(v) cerințele referitoare la comunicările dintre transmițători și alte categorii de personal din cadrul organizației contribuitorului;

(vi) orice separare fizică sau organizațională între transmițători și alte categorii de personal din cadrul contribuitorului necesară pentru prevenirea sau minimizarea riscului de conflicte de interese;

(vii) regulile și măsurile de abordare a oricărei expuneri financiare pe care contribuitorul o poate avea față de un instrument financiar sau un contract financiar care se raportează la indicele de referință la care contribuitorul contribuie cu date de intrare;

(b) crearea unui registru al conflictelor de interese care trebuie utilizat pentru a înregistra toate conflictele de interese identificate și toate măsurile luate pentru a le gestiona, precum și obligația de a menține la zi registrul și de a acorda acces la registru auditorilor interni sau externi.

(2) Codul de conduită impune obligația ca membrii de personal ai contribuitorului care sunt implicați în procesul de contribuție să beneficieze de formare în legătură cu toate politicile, procedurile și controalele referitoare la identificarea, prevenirea și gestionarea conflictelor de interese.

(3) Administratorul poate alege să omită una sau mai multe dintre cerințele prevăzute la alineatul (1) litera (a) punctele (iii), (v), (vi) și (vii) în cazul unui contribuitor care contribuie cu date de intrare la un indice de referință nesemnificativ.

Articolul 9

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER